

TARTALMI BESZÁMOLÓ

Erasmus+ részképzés*

Erasmus+ szakmai gyakorlat*

(*Kérjük a megfelelő szöveget hagyja meg, a másikat törölje)

Kitöltendő a hazaérkezést követő 15 napon belül és visszaküldendő az Erasmus Iroda részére

(e-mail: erasmus-out-godollo@szie.hu)

1. ADATOK

Kora: 22 év

1. Pályázó neve:

2. Intézmény: Szent István Egyetem Gazdaságtudományi Kar

Szak: turizmus-vendéglátás

Képzési szint: bachelor

3. Állandó lakcíme

Ir.szám:

Város:

Utca, házszám, emelet, ajtó:

Telefon:

E-mail:

4. Értesítési címe (csak ha különbözik az állandó lakcímtől)

Ir.szám:

Város

Utca, házszám, emelet, ajtó:

5. Fogadóintézmény vagy fogadó szervezet pontos neve:

Grupo Moga

Fogadóország: Spanyolország

Kinttartózkodás időpontja (-tól, -ig): 2016. május 30. – 2016. szeptember 2.

Hónapok száma: 3

ERASMUS+ támogatás összesen: 1500

EUR

Saját hozzájárulás összesen: 600<

EUR

Egyéb hozzájárulás:

EUR

2. KÉRDÉSEK

Mielőtt még az alább megadott kérdésekre sorban válaszolnék, szeretném leszögezni, hogy minden, amit itt leírok a saját kizárólagos véleményem és előre is elnézést kérek azoktól, akik egy pozitív beszámolóra számítanak – ugyanis ez nem az lesz. Ez egy keserű beszámoló lesz, amit nem jó olvasni. Előre szeretném összefoglalni a mondandómat és az általános véleményemet az egész nyári mobilitásról a következő mondatban: A nyár egy olyan élmény volt, amelyet nem csak, hogy soha nem ismételnék meg, de még ellenségeimnek is aligha kívánnám, ugyanis annyi visszássággal, megaláztatással, és mindennemű problémával kellett megküzdenem napi szinten a munkám során és a szabadidőmben is egyaránt, hogy az ott átélt stressz éveket faragott le a várható élettartamomból és rendkívül keservessé tette az egész nyarat. Nem járulok hozzá, hogy ezt a beszámolót közkinccsé tegyék, de annyit üzenetem van minden kedves utánam következő hallgatónak, aki Menorcára szándékozik utazni, hogy ne tegye, hacsak nem mazochista, vagy eredetileg spanyol nemzetiségű. Különösen az első két hétben állandóan olyan mértékű stressznek voltam kitéve társammal együtt, hogy egész nyáron kizárólag a hazautazás gondolata tartotta bennem a lelket.

1. Milyen problémák merültek fel az utazás előkészítése kapcsán (kinti tanulmányi program vagy munkaterv összeállítása, egyeztetés itthoni tanáraival, nyelvi felkészülés, kiutazás megszervezése, biztosítás)?

Az utazás előkészítése teljességgel ránk volt bízva, sem tanácsokkal, sem anyagi támogatással nem voltunk megsegítve. Három társammal, akikkel kiutaztam közösen vettük meg a repülőjegyeket. Vivien és Imola Menorca szigetének északi részébe kerültek egy kétutcsás faluba, míg Ádám és jómagam a délnyugati csücsökbe egy viszonylag nagyobb üdülőövezetbe. Sajnos a repülőjegyeket csak az elutazás előtti utolsó héten tudtuk megvenni, ugyanis a mi fogadószervezetünk nem volt képes időben reagálni a már másfél hónappal azelőtt postai és elektronikus úton egyaránt elküldött szerződésre, amelyet egy aláírással kellett volna visszaküldeniük. Végül elég drágán megvettük a repülőjegyeket barcelonai átszállással, de még nem álltunk készen az odautazás előkészületeivel, ugyanis a szigeten található egyetlen repülőtérrel valahogyan el kellett jutni a 30, illetve 50 kilométerre lévő (az egész sziget 52 km) településekre. Ehhez specializált kisbuszt foglaltunk előre az interneten keresztül, amely szintén nem volt olcsó, viszont fél óra alatt elvitt minket a desztinációhoz. Mivel kiutazásunk előtt a spanyol nagykövetségen NIE számot is kellett rendelni, valamint magánbiztosítást is kellett kötni, már lassan 200,000 forintnál járt az egész nyárra való ráfordításunk, beleértve a praktikus utazási kellékeket is (törölköző, ruha, stb.) Számunkra a fogadó szervezet csak részben nyújtott egyenruhát. Fehér rövid ujjú ingeket kaptunk (fejenként kettőt), míg a cipőről és a nadrágokról magunknak kellett gondoskodni. A poliészterről érdemes tudni, hogy egy mediterrán szigeten öt perc viselés után csatakosra izzadja az ember. Szerencsére egy rendkívül kényelmes és viszonylag elegáns Adidas cipőt sikerült beszerezni az éttermi munkához, amellyel később még a főnök is meg volt elégedve (ez volt egész nyáron az egyetlen, amivel meg volt elégedve, de erre majd visszatérek), ám a cipő a munka következtében így is feltörte a lábamat ezzel is csak még keservesebbé téve az első két hetet. Az ingeket természetesen nekünk kellett napi szinten mosni és vasalni, amihez a rendelkezésre álló nyolcból négy működő mosógépet és az egyetlen régi vasalót kellett használni, nem beszélve arról, hogy a vasalódeszkát már csak a jóakarát tartotta egyben.

Az utazás további előkészítési munkálataiba beletartozott kinyomtatni a fél kiló dokumentumot, amelyek nélkülözhetetlenek a gyakorlat dokumentációjához, nyelvi felkészülésre pedig úgy gondoltuk, hogy nemigen van szükség, tekintve, hogy az ottaniak beszélnek angolul, de mint kiderült, senki nem beszél IGAZÁN angolul, sőt, a legtöbb spanyol dolgozó kizárólag az anyanyelvén ért.

2. Okozott-e gondot a szállás biztosítása a fogadó országban? Ki segített a szállás megszervezésében? Milyen volt a szállás, mit tanácsos itthonról vinni?

A szállásunk biztosítva volt, tájékoztattak, hogy max. 4-5 fős szobákban fognak elhelyezni minket. Ennek ellenére engem rögtön az első este beraktak az egyetlen szobába, ahol 13 ágy alkotta a bútorzatot és ráadásul külön Ádámmal, mivel őt egy másik (5 fős) szobába rakták, amely már finoman szólva jól be volt lakva érkezésünkkel. Annak a szobának a higiéniáját inkább nem minősítem. Két nap múlva átkerültünk egy másik szobába együtt, amelynek a fala fehér helyett 80%-ban zöld volt a penésztől. Ezt néhány nappal később szerencsére lemosták. Mivel mindketten rendszerető és tiszta környezetet kedvelő emberek vagyunk, mindkettőnk sokkolt a lakókörnyezet, amely aligha csúfolható diákszállásnak. Még az alapvető higiéniai kellékeket sem biztosították, így első utunkkor a szupermarketbe, kénytelenek voltunk vécépapírt, mosószert, öblítőt, szivacsot, gumikesztyűt és ki tudja, még mit vásárolni. Természetesen vizet is vásárolnunk kellett, mivel a csapvíz a szigeten olyan, mint egy klóros úszómedence. Egyszóval mindent tanácsos itthonról vinni, amennyire a bőrönd súlya engedi. A szobát persze rajtunk kívül senki sem takarította, hisz ez csak a munkások szállása, azok meg kutya bánásmódban részesülnek.

3. Nehéz volt-e beilleszkednie, ill. sikerült-e a beilleszkedés, milyen kapcsolatot alakított ki a helyiekkel és a többi külföldivel?

Az összeismerkedés a többi gyakornokkal és ott dolgozó fiatallal angol nyelven nem volt kihívás, a munkahelyemül szolgáló étteremben is hamar összebarátkoztam a konyhai személyzettel, ők persze csak spanyolul beszéltek, így ragadt rám a nyelv, akárcsak az ingem. A három hónap alatt igazi barátságok is kötődtek, Ádám és én jól összebarátkoztunk egy cseh és egy olasz diákkal. Az egész nyárra visszagondolva, gyakorlatilag csak a velük közösen eltöltött percek segítettek átvészelni az egész gyakorlat viszontagságos részeit – vagyis az egészet. Alapvetően a spanyolok vendégszerető emberek, csakhogy mi nem vendégeskedni, hanem dolgozni mentünk oda.

4. Meg volt-e elégedve a fogadó intézmény nyújtotta oktatás színvonalával, vagy szakmai gyakorlat esetén a fogadó cég által kiadott feladatok színvonalával?
Mivel egy olyan étteremben dolgoztam, amelyben a menedzsernek igazából mindenre rendkívül drága az ideje, ezért a szerteágazó munkakörömben mindent csak egyszer mutattak meg, onnantól elvárt volt, hogy úgy végezzem a dolgom, mintha húsz éve ezt csinálnám. Az első munkanapomon a szerződésemben leírt napi 8 óra helyett rögtön kilenc és félórát kellett dolgoznom. Finoman fogalmazva bedobtak a mély vízbe, hadd tanuljon az a gyerek. A menedzserem egy agresszív és türelmetlen férfi volt, aki mondandójának a felét a „Gyerünk!” repertoárjában, kizárólag szidta a diákokat. Hamar rájöttem, hogy mindenki közül én beszélek a legjobban angolul, habár mások (a többi pincér) más nyelvekben voltak járatosak, így az angolom nem fejlődött a nyár során, de legalább a nulláról megtanultam valamennyire spanyolul, nem mintha hasznát venném a közeljövőben. Nagyjából egy hónap megaláztatás és visszásság után fogalmazódott meg bennem a mondat, hogy lehet, hogy ez egy klasszikus értelemben vett kalózsziget és a mi mesterséges üdülőövezetünk teljességgel a turisztikai bevételekből tartja fenn magát beleértve a fogadó céghez tartozó éttermeket és szállodát, de azért az emberi bánásmód még a legalantasabb dolgozóknak, a diákoknak is kijár, ugyanis sem rabszolgák, sem kutyák nem vagyunk. Nem kértünk sokat, csak egy élhető környezetet és normális bánásmódot, nem pedig mindennapos stresszt és frusztrációt a feletteseinknek és a szobánkba BÁRMELYIK napszakban berontó szállodai alkalmazottaknak köszönhetően.
5. Tanulmányi programját vagy szakmai gyakorlatát végrehajtotta-e az előírt módon?
A szakmai gyakorlatomat végrehajtottam, a megfelelő ideig és a tőlem telhető legnagyobb intenzitással végeztem a rabszolgamunkát azon az elátkozott kalózszigeten, ahova soha életemben nem térek vissza. Mindent legjobb tudásom szerint végrehajtottam, amit csak rám bíztak, bármilyen területen is dolgoztam éppen, az étterem vendégeivel kivétel nélkül mindig kedves és előzékeny voltam, ők legalább kedvesek voltak velem. Az, hogy gyakorlatom végén még egy „Jól van. Szép munka. Nem volt olyan rossz.” szóbeli minősítést sem kaptam a menedzseremtől szerintem őt minősíti, nem az én erőfeszítéseimet. Munkámat tekintve eleinte pincér voltam, aki italokat visz ki és egyéb háttér munkákat végez, majd a bárpult mögé kerültem, ahol alaposan kitanulhattam a báros foglalkozást, az italok és desszertek elkészítését, majd később még az eddigi kettő mellett még a konyhában is dolgoztam konyhai előkészítőként, más szóval konyhai kisegítőként. Személy szerint a konyhai munka volt a legjobb, vagy inkább a legkevésbé rossz, mert a konyhafőnök a menedzserrel ellentétben kedves is tud lenni a beosztottjaival és nem ordibál magából kikelve a diákokkal.
6. Kinti tárgyaiból vagy szakmai gyakorlatából mit fogadtak el itthon? (A 2. oldal táblázatát akkor adja le, ha már lezárult, hogy mit fogadnak el!)
A szakmai gyakorlatom teljes egészében elfogadásra került a megfelelő kreditekkel.
7. A küldő intézménnyel kapcsolatos észrevételei:

A küldő intézmény elsősorban a Szent István Egyetem, ahol az Erasmus iroda alkalmazottai rendkívül kedvesen és készségesen álltak a rendelkezésünkre a szerződéseink és az utazásunk előkészítése során. Közvetítő intézményként nevezném meg a spanyol Animafest irodát, amely európai egyetemekkel áll szerződésben és Spanyolországba küldözgeti a szakmai gyakorlatra jelentkező diákokat a különböző üdülőhelyekre, ahol aprópénzért dolgoznak. Az Animafest irodáját alig lehetett elérni, mindent vontatottan és késve intéztek, persze csak azután, hogy naponta háromszor telefonáltunk a kérésünkkel és negyven e-mail-t küldtünk nekik. Ugyanez vonatkozik a fogadó szervezetre is.

8. A fogadóintézménnyel kapcsolatos észrevételei:

Mivel egy mediterrán szigetről van szó, így az életritmus is mediterrán és a spanyol virtus átjár minden egyes tevékenységet. A panaszainkkal akár a tengerparti sziklához is fordulhattunk volna, hasonló lett volna az eredmény. Az ügyintézés, papírmunka elképesztően pocsék, mindent magunknak kellett intézni, ez még rendben van, de akkor sem tudunk mindent hamar elintézni, csak hosszas könyörgés és szájbarágás árán hajlandóak tenni valamit.

9. Írja le a külföldi tartózkodás egy átlagos napját, napirendjét!

Egy átlagos napon vagy negyed tizenegyig aludtam, hogy azután a fél tizenegyől tizenegyig tartó alig megpirított „melegszendvics” reggelimért mehessek, vagy tovább aludtam és magam gondoskodtam a szegényes reggelimről. Háromnegyed háromkor elkezdtem készülni, addig mostam, teregettem, vasaltam, boltba mentem, vagy igyekeztem elfoglalni magamat valami pihentető tevékenységgel, hogy addig se a munkahelyi stresszre gondoljak. Miután elkészültem, körülbelül 15:18-kor öt perc alatt elsétáltam az étteremig, mire odaértem, már át is izzadtam a rekkenő hőségben az ingemet. Ott megebédeltem, szerencsésebb napokon hamar elém került az étel, így akár fél óráig is volt négyig, a munkaidőm kezdetéig, hogy kényelmesen elfogyasszam az általában finom ebédet. Az étel tekintetében szerencsés voltam az étteremmel, ahol dolgoztam, viszont a sült krumplira már rá sem tudok nézni, mert az heti hét nap része volt a menünek. Négykor elkezdtem a munkát, először az elmosott evőeszközöket kellett egy nagyon hangos fémdobozba – a polírozó granulátumokkal teli gépbe – beledobálni, majd mikor kijöttek az oldalt található nyíláson, fajtánként szétválogatni és kihelyezni a tálalószekrényekre, valamint egyéb helyekre. A rezgő gépezetben olykor megakadtak az evőeszközök, így bele kellett nyúlni, hogy lazítsak a torlódáson. Csak később több, mint 400-zal rendelkezett az étterem. Ám a kezemet jellemzően nem ilyenkor vágtam el, hanem inkább a kipotyogó húsvágó kések szortírozásánál. Ennek végeztével, amely olykor egy óráig is eltartott, egyéb munkák következtek. Mivel a napnak ebben a szakában nem nagyon voltak vendégek, takarítással és terítéssel ment el az idő. Az italoknak a bárpultról az asztalig való eljuttatása mellett nagy részét képezte a munkámnak a koszos tányérok konyhába vitele, valamint az otthagytott asztalokról a poharak leszedése és az asztal letörlése. Rendelést nem vettem fel, ha egy vendég mégis tőlem kért valamit, akkor a kérést továbbítottam az egyik pincérnek, vagy a menedzsernek, aki szintén pincérkedett. A nap végére az evőeszközök óriási mennyiségben gyülemlettek fel, így az egy óránál is tovább tartó fényezés és szétválogatás inkább este volt jellemző. Munkaidő alatt nem ehettem. Ez azt jelenti, hogy négytől éjfélig, vagyis nyolc órán keresztül csak vízhez jutok. Ez rendkívül egészségtelen. Szerencsére a konyhai személyzet olykor adott 1-1 falat ételt, hogy valahogy kibíriam. Egy átlagos munkanapon lejártam a lábamat. Munka előtt és munka után is zuhanyoztam minden nap, egyszerűen muszáj volt. Volt ugyan egy plafonventillátor a szobában, de az régi volt, ferde, hangos és csak a meleg levegő megmozgatására volt jó. Báros napokon ugyanez történt, de öt körül bebújtam a bárpult alatt és onnantól a desszertek és az italok nagy sebességű előkészítésével voltam elfoglalva. Konyhás napokon is ugyanebben az időben dolgoztam, olyankor a konyhafőnök elém rakott öt zsák répát, vagy három rekesz paprikát, vagy valami egyebet, aminek a

felszeletelésével/meghámozásával/meggyúrásával/kiválogatásával órákig dolgoztam. Abból a szempontból szerencsésnek érzem magam, hogy az éttermi munka három területét is kipróbálhattam, így valamelyest nagyobb rálátásom nyílik a dolgok működésére, mint diák kollégáimnak, akik csak pincérkedtek, vagy csak a bárban voltak. Sokat tanultam a felszolgált italok, ételek készítéséről, az ottani munkatempóról, egy teljes munkanap fázisairól és a turizmus általános működéséről. Minden nap leghamarabb fél kettő körül kerültem ágyba, hiszen éjfél után jó esetben rögtön megvacsoráztam, majd hazaérve még le is kellett zuhanyoznom. A társamnak volt szünete, hogy megebédelhessen, ő általában déltől négyig, majd nyolctól éjfélig dolgozott a szomszédos étteremben. Amikor eltérő beosztásom volt, és a vendégek rendeléseivel foglalkozik. Általában a vacsora nagy része az aznapi maradékok felturbózott változata volt, szerencsés napokon sült csirkeszárnny.

10. Mi volt a legjobb és mi a legrosszabb élménye?
Legjobb élményként az ott szerzett cseh és olasz barátaimmal töltött pillanatok emelném ki, valamint a tévénézést a szobában, mert szerencsére legalább az megadatott nekünk és az olcsó jégkrém felfedezését a szomszéd városban található szupermarketben, ezen kívül természetesen a sziget magam mögött hagyását a nyár végén, amely mind közül a legjobb volt. Legrosszabb... oly sok volt, hogy mindenki válasszon kedvére az ebben a beszámolóban felsoroltakból!
11. Egyéb fontos megjegyzés
Még ha ne adj isten az Animafest segítségével is venné valamelyik jövőbeli jelentkező igénybe, akkor se menjen Menorcára, ahol totális kihasználás vár rá és az alapvető lakókörülményeiért és ételért is meg kell harcolnia! A munka a havi 300 eurós fizetéshez képest embertelenül nehéz és stresszes, akármelyik étterembe is kerül az illető. Mindenkit óva intek a spanyol szakmai gyakorlattól!
Talán csak az segített túlélni ezt az egészet, hogy Ádámmal egy helyen voltunk és abból tudtam igazán erőt meríteni, hogy Vivien ellátogatott a mi városunkba néhányszor és fél napokat együtt tudtunk tölteni, ami ideiglenesen feledtette velem a munkahelyi viszonyokat. Vivien nélkül már egy nap után hazajöttem volna.
12. Egy-két képet kérek, amely leginkább jellemzi az ösztöndíjas időszakot vagy fogadóintézményt és a külügyi honlapra és/vagy a faliújságra kitehető.

Ez én vagyok az éttermem, a Toro Negro névadójával a fekete bikával. Nagyon meleg volt aznap.

Kérem nyilatkozzon, hogy a beszámolóját megoszthatjuk-e az Erasmus+ program iránt érdeklődő hallgatókkal *(kérjük a megfelelő szöveget hagyja meg, a másik verziót törölje)*:

- nem járulok hozzá ahhoz, hogy a beszámolómat az Erasmus+ program iránt érdeklődő hallgatók megkaphassák, olvashassák, ez úgyis csak egy panaszlevél.

Köszönöm!

Név:

Szak:

Fogadó egyetem vagy cég neve:

3. KINTI TANULMÁNYOK VAGY SZAKMAI GYAKORLAT ELFOGADÁSA A SZIÉ-n

Részképzés esetén a partneregyetemen teljesített kurzusok beszámítása:

Tantárgy a Learning Agreementment szerint (idegen nyelven)	Kiutazás előtt az itthoni tanárával megbeszélte eljárás+	Tantárgy a Transcript szerint (idegen nyelven)	Kapott kredit (ECTS) a Transcript szerint	Itthoni elfogadás++	Utólag már tudom, hogy ezt a tárgyat kellett volna még felvennem

+ Lehetőségek:

- 5 a külföldi tantárgy min.75%-ban megegyezik a hazaiival, így a kint szerzett jegyet és kreditet elfogadja a tanár
  - 4 részletes beszámoló, jegyzet bemutatása után a tanár elfogadja a külföldön tanultakat
  - 3 az elfogadás feltétele extra feladat megoldása
  - 2 a tanár elutasítja a beszámítást, mert eltér a kinti és itthoni tananyag
  - 1 a tanár eleve elutasítja a kint tanultak beszámítását
  - 0 nincs itthon ilyen tantárgy
- * egyéb (magyarázatot kérek!)

++ Mint fent, csak múlt időben (a megbeszélthez képest mi történt)

Szakmai gyakorlat esetén a fogadó cégnél teljesített szakmai gyakorlat elfogadása (kérjük a megfelelő kockába tegyen X-et):

- A szakmai gyakorlat a tanterv része, ezt teljesítettem külföldön, ezért a tanár elfogadja;
- A szakmai gyakorlat a tanterv része, a külföldi tevékenységet a szakmai gyakorlat egy részeként a tanár elfogadja;
- A szakmai gyakorlat a tanterv része, de a külföldi szakmai gyakorlatot a tanár nem fogadja el;
- A szakmai gyakorlat a tantervnek nem része, de a külföldi szakmai gyakorlatot valamilyen tanegységként a tanár elfogadja;
- A szakmai gyakorlat a tantervnek nem része, ezért a külföldi szakmai gyakorlatot nem fogadják el.
- A szakmai gyakorlatra vonatkozó kreditértéket teljes egészében megkaptam.
- A szakmai gyakorlatra vonatkozó kreditérték egy részét megkaptam.
- Nem kaptam kreditet a szakmai gyakorlat teljesítéséért.

